

London	
	A Covid sok nehézséget támasztott. A 2020-ra tervezett képzés 2021-re tolódott. A júniusban visszaigazolt Cambridge-i kurzust két héttel a kezdés előtt visszamondták, így gyors kereséssel egy más témájú tanfolyamot választottam Dublinban. A repülőjegyet nem módosítottam, inkább Londonban töltöttem pár napot mielőtt Írországba repültem volna. Ez lehetőséget adott arra, hogy a város új régióit felfedezzem. Vállaltam a bonyolult Covid-tesztelési eljárást. Az 'Inns and Courts' nevű sétát választottam az első nap. A hanganyagot a telefonomra letöltve önállóan járhattam végig a nagy hagyományos angol jogászképzés helyszíneit, ahol még ma is bíróságok működnek.
	
	Természetesen újabb kerteket is sikerült felfedezni. Az első a Világbéke kertje volt. Mivel életemnek egy hosszú időszakában béke aktivista volt, a kert ötlete közel állt a szívemhez. Nagyon kedves kicsi, közös fenntartású, buja kertet találtam tele pici pihenőhelyekkel. Egy vasútvonal közvetlen szomszédságában kapott helyet. A képen a 'Pergola' nevű építmény látható, ami egy jól tervezett régi kertben áll a Hampstead Heath nyugati oldalán. Jó sokat kellett gyalogolni érte. Gyönyörű volt az épület és a növényzet egybeszővődő együttese.

Dublin

Érkezés napja	vasárnap
	Reggel érkeztem Dublinba. A reptér dekorációja valójában egy kiállítás. A száradó ruhák az otthoni környezetet idézik, rajtuk rövid, gyerekeknek címzett üzenetek: szülői mondatok. Azzal hogy ezek kikerültek a kontextusból, szembesíti a felnőttek nemzedékét milyen tanult sablonszöveget vágunk a következő nemzedék fejéhez, amikor sietség, indulatok vagy kiszolgáltatottság miatt nem nevelünk, hanem rendreutasítunk, bagatellizálunk, megalázunk, vagy "viccesen" visszavágunk. Mintha épp a képzés előszobája lett volna.
	  Dublin botanikus kertje már két éve is elbűvölt. Újra szerettem volna látni, és megnézni azt, amire az előző látogatás alkalmával alig volt időm: a fallal körülvett konyhakertet, és a DNS-szobrot. Itt töltöttem az egész délutánt.
	A kert szomszédságában, a falon át is látható temető nyitva volt, sétára invitált. Még nem tudtam, de ezen a héten nagyon sok temetőben fogok még járni.

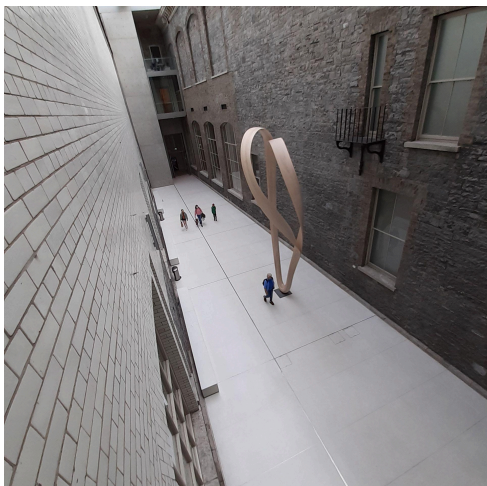
Első nap	hétfő
	Persze esett reggel. A biciklikölcsönző rendszert nem sikerült működésbe hoznom vasárnap, pedig az volt a tervem, hogy mint otthon, itt is kerekezni fogok. Így villamos bérletet vettem, és felkészültem, hogy sokat kell gyalogolnom, mint Londonban is. Beltérben maszkot visel mindenki, a villamoson is, fegyelmezetten, bosszankodás nélkül. Még voltak technikai problémáim: a telefonon nem tudtam bekapcsolni a roamingot, ezért eltévedtem az iskolába menet. De elkészni nem sikerült: gyors ismerkedés a csoport tagjaival, és a tréner, Sara, utánam érkezett. A helyszín csalódás volt: egy erősen lepukkant, kicsi általános iskola.
	Délután városnézésre vitte az érdeklődőket egy profi. Megismertük Molly Malone-t, persze, ez minden séta kiindulópontja, de még rengeteg más érdekes dolgot is megtudtunk a városról. Történeteket hallottunk a függetlenségi harcokról, Constance Markievicz grófnőről, a györgykori Dublinról és Jonathan Swiftől. Sokat talpaltunk, és nagyon hálás közönség voltunk.
	Este ellátogattam a helyi 'Urban Sketcher' csoporthoz, egy keleti külvárosba (ide is érvényes volt a bérletem) és én is rajzolgattam egy órácskát a helyi temetőben.

Második nap

kedd

A tréning többnyire abból áll, hogy Sara egy hevenyészve összeállított, de hosszas PPT-t olvas fel. Tanári tapasztalatai ugyan vannak, mert színjátszó csoportot vezet, de Sara alapvetően színész és zenész. Nem tréner, és nem nyelvtanár. A módszertani diák tartalmához nem tud hozzátenni. Ami jó, az a kreatív feladatok. Ilyenkor a csoport megelevenedik, sokat nevetünk, próbáljuk inkább egymást tanítani.

Délután a Nemzeti Galéria felé vettem az utam. Élveztem a festményeket, és még inkább az építészetet.

Hazafelé úgy kerültem, hogy a Várat is útbaejtsem. Érdekes volt nézni a homokszobrok alkotásának folyamatát. Sajnos a kápolnába most sem lehetett bemenni.

A szállásom egy kollégium. A célnak megfelel. Csak az a baj, hogy elég messze esik a képzés helyétől.

Harmadik nap

Reggel új útvonalat választottam, és kis kitérővel megnéztem a dokkok környékét, ahol csodás modern lakások épültek a régi raktárépületek mellé.

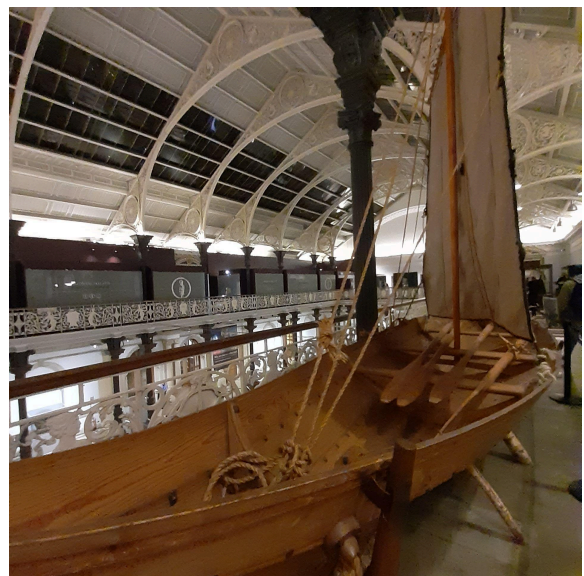
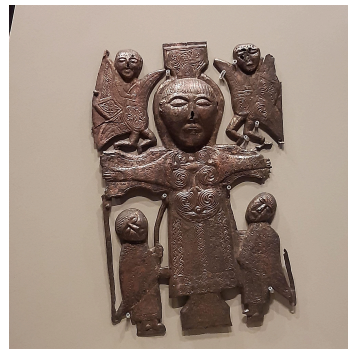
A mai délutánt a Történelmi Múzeumban töltöttem, és alig tudtam kijönni onnan. Egy átfogó, igen részletes kiállítással kezdtem a mocsarakban talált múmiákról. Ezután az ír Sziget régmúltját bemutató állandó kiállítást néztem végig. Nagyon izgalmas volt.

szerda

A Liffy Dublinnál folyik a tengerbe. A folyó bár széles, de nem mély. Hosszasan kígyózik az ír tájban, és a mocsarak tőzeglápja festi feketére a vizét.

Negyedik nap

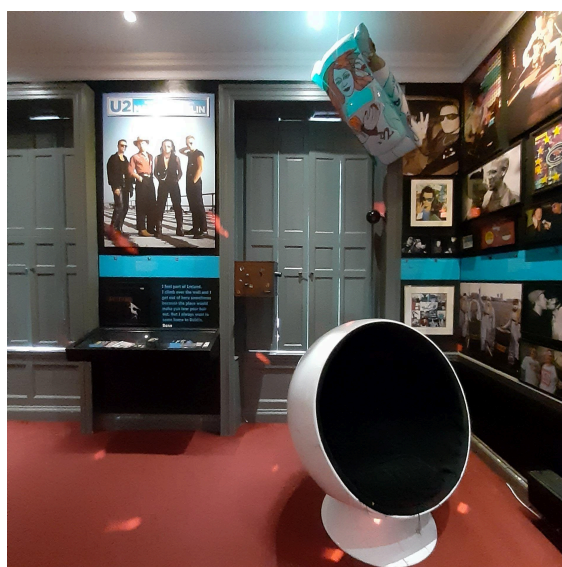
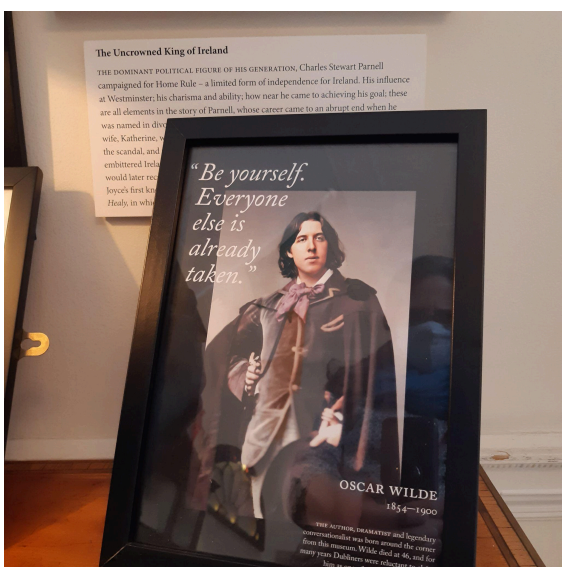
csütörtök

Már nyíltan a kezünkbe vettük a képzés irányítását. Miután Sara előadta a diasort, egymást kérdezzgetjük konkrét módszertani tapasztalatokról. Az alapvető csalódottságtól eltekintve a hangulat jó. Kreatívak és kooperatívak vagyunk, mert nyelvtanárok vagyunk. Mivel délutánra kisütött a nap, kimentünk a templomkertbe élvezni a meleget.

A délutáni program a "The Little Museum of Dublin" volt, amit még hétfőn javasolt az idegenvezetőnk. Az első emeleti kiállítás a századfordulós polgári Dublint mutatta be, a második ifjúkorom legendás zenekarának a U2-nak van szentelve. Rengeteg anyag: cikkek, filmek, fotók, zene. Klassz volt.

Ötödik nap

péntek

Ma már mindenkit az köt le, hogy a szükséges dokumentumokat beszerezze (nehezebb, mint elsőre tűnik, a személyzet nehezen boldogul vele), és hogy hogyan is lesz a másnapi kirándulás.

Mára is jut délutáni élmény. A Szent Patrik katedrális eddig kimaradt, most van időm délután bejárni.

Hatodik nap

szombat

Azt a hidat választottam reggel, ahonnan jó a rálátás a Samuel Beckett hídra, ami Írország egyik fő jelképét, egy hárfát idéz fel.

Hazautazás napja

vasárnap

Reggel korán indultam a szállásról, mert ma még egy emlékhelyet meg akartam nézni: the EPIC.

A EPIC könyvesboltjában Joyce Dubliners c. regényét kerestem - de nem volt. Amit helyette vettem, nagy élménynek bizonyult. Egész úton ezt olvastam, és még sokáig azután is elővettem. Rocking the System. Fearless and Amazing Irish Women who Made History

Délután indultam el a városból. Mire kiértem a reptérre, a nap aranyra festette a falakat - stílusos búcsúzás volt.

